
NADĚJE UPROSTŘED KRIZE

Stephen Coertze

Zatímco se krize COVID-19 stále prohlubuje, nemůžeme ani začít odhadovat, kdy skončí nebo jaký svět nám zanechá. Jak se změní mé osobní poměry? Naše společnost? Moje země? Globální vztahy?

Společným refrénem je, že nic nebude stejné. Život, jak ho známe, byl roztříštěn. Lidé kolem nás prožívají úzkost, a je to docela pochopitelné. V době izolace a bombardování pouze jedním tématem, které zdůrazňuje zoufalství, se často cítí osamělí a touží po naději.

Dovolte mi navrhnout, abychom se zaměřili na poselství naděje, které nám může pomoci orientovat se v této situaci. Jako křesťané prožíváme Velikonoce jako období, kdy se zaměřujeme na utrpení našeho Pána. Pro jeho učedníky, společnost v Judsku a dokonce i okupanty z Říma se tato velikonoční oslava rychle změnila v období krize. Podvod, chamtivost a zrada připravily půdu pro nespravedlivý soudní proces, falešné důkazy a chybný rozsudek v případě našeho Pána Ježíše Krista. V den ukřižování nešílel jen dav, ale zuřil duchovní boj proti zlým silám temnoty. Když Ježíš zemřel, dokonce jeho stvoření odpovědělo zemětřesením a temnotou uprostřed dne.

Pro mnohé, včetně učedníků, zemřela naděje. Ježíš nebude sedět na Davidově trůnu v Jeruzalémě. Nerozdrtí nepřátele a neobnoví Izrael. Byl Ježíš vůbec tím Mesiášem, o kterém si mysleli, že je? Ze strachu se učedníci uchýlili do úkrytu. Bible nám to neříká přesně, ale můžeme si snadno představit, jak zoufalství, strach a truchlení přispěly k beznadějnosti. Život, který Ježíšovi následovníci znali a po kterém toužili, byl zničen.

A pak přišlo ráno vzkříšení a prázdný hrob.

Téhož dne se Ježíš zjevil dvojici, která šla do vesnice Emaus (Lukáš 24: 13-35). Nepoznali ho a zdálo se, že jsou překvapeni, že tento cizinec nevěděl, co se odehrálo v Jeruzalémě. Vylili svá srdce a obavy před Pánem. Ježíš jim vysvětlil Písmo, které se k němu vztahovalo. Když přišli do Emaus, společně lámali chléb - a tu ti muži poznali Ježíše. Jejich okamžitou reakcí bylo, že se vrátili do Jeruzaléma a sdíleli s ostatními učedníky, že Ježíš vstal z mrtvých.

Jejich pozornost se přesunula z beznaděje k naději.

Během současné globální krize můžeme z této zásadní události v Kristově životě čerpat řadu impulzů.

1. Krize byla skutečná.

Naše krize je také skutečná. Zažíváme rozmanité ztráty a narušení. Krize ovlivňuje nás všechny, a často velmi osobně.

2. Byl to čas smutku.

Na krizi bychom měli reagovat duchovně i citově. Strach a úzkost, pocit ztráty a zoufalství jsou normální. Můžeme truchlit a plakat - možná ne nad sebou, ale s ostatními. Vzácné životy byly a budou ztraceny. Můžeme také truchlit nad zmařenými sny a touhami. Toto je čas pro nářek.

3. Byl to čas naděje.

Oba pocestní byli ve spojení s Ježíšem, když ho rozpoznali jako vzkříšeného Pána a pochopili, že nastává nová doba. Smutek se změnil v naději. Když prožíváme toto velikonoční období, zaměřme se na smrt a vzkříšení našeho Pána. I když jste v izolaci, pokud je to možné, najděte způsob, jak sdílet společenství s naším Pánem i s ostatními.

4. Náš Pán se soustředil na lidi, ne na systém.

Po jeho zmrtvýchvstání se Ježíš neukázal veleknězi Kaifášovi (jako představiteli Sanhedrinu a chrámu), králi Herodovi (vládci království) nebo Pontiu Pilátovi (zástupci římské říše). Zjevil se těm, kteří potřebovali útěchu.

5. Budoucnost byla jiná, než učedníci očekávali.

Izraelské království jako národ nebylo obnoveno. Chrám přestal být centrem bohoslužby a Jeruzalém byl v roce 70 zničen. Ale z popela ukřižování vystal nový úsvit pro Kristovy následovníky. Po naplnění Duchem svatým o Letnicích se zpočátku mladá a rozptýlená církev rozrostla, a obdržela pověření našeho Pána, aby činila učedníky ze všech národů.

Nevíme, jak bude svět vypadat po COVID-19. Víme však, že Bůh bude i nadále budovat své království. Jako jeho následovníci se budeme i nadále podílet na jeho poslání, i když to bude jinak, než jsme dosud zažili.

*Duch Pánovníka Hospodina na mně spočívá, abych nesl dobré zprávy ubohým.
Poslal mě ovázat srdce ztrápených, vyhlásit svobodu zajatým a propuštění
spoutaným, vyhlásit Hospodinovo léto milosti a den pomsty našeho Boha, potěšit
všechny plačící, posílit na Sionu truchlící, dát jim věnec místo popela, olej radosti
místo truchlení a oděv chvály místo skleslosti. Budou je nazývat:
Duby spravedlnosti, stromy, jež Hospodin zasadil, aby se na nich oslavil.*

Izajáš 61,1-3

Dr. Stephen Coertze je nově zvoleným ředitelem Wycliffe Global Alliance - společenství misijních organizací zaměřených na překlad Bible. Dosud se v rámci této aliance zabýval misijními důrazy v Bibli. Byl policistou, pastorem a také ředitelem Wycliffe v Jihoafrické republice.